

Şiir Makale ve Resim Yarışması

Gönül Kaleminden Aziz Şehid Rehberime

Yazan : Çetin ÇİBUK
GSM : +90 532113 79 79
Yazı Gönderme Tarihi: 10.04.2006

BİZE EN YAKIN İNSAN-I KAMİL ŞEHİD İMAM SEYYİD ALİ HAMANEİ

İmam-ı Rahil Humeyni-i Kebir için tertip edilen bir mecliste İstanbul’ da hatip Sabah Kara Beyefendi idi. İmamı anlatmaya kendi hatırası ile başlamıştı. Diyor ki Sayın Sabah Kara İslam İnkılabı olmadan biz arkadaşlarımız ile birlikte Peygamber Efendimiz’ in (saa) Şemâilî hakkında dersler yapıyorduk. İslam İnkılabı olduktan sonra ben İran’ a gitmek istedim ve İran’ a gittim. İmam Humeyni’yi görme arzum müspet sonuçlandı ve huzurlarına çıkabildik. İmam’ ı gördükten sonra arkadaşlarıma bir mektup yazdım ve dedim ki “ BEN ŞEMÂİLİNİ OKUDUĞUMUZ PEYGAMBER’ İN CANLI HALİNİ GÖRMÜŞ OLDUM”.

Evet, İmam Humeyni ile ilgili bu sözler içime çok oturdu. Çok hoşnut oldum ve İmam Humeyni’nin şu sözüne muhatap oldum sonrasında “VELAYET-İ FAKİH VELAYET-İ PEYGAMBET EST.” Fakihin velayeti Peygamberin velayetidir. Yani üzerimizde itaati vacip olan Fakihe itaat Peygambere itaat gibidir.

İmam Humeyni’ den sonra biz Zamanın Ali ‘sini müşahede ettik. Seyyid Ali Hamanei İmam’ dan sonra İmam’ın yerinde Ali misali kalmış oldu ve bu İmam Humeyni’nin de arzusu idi ki - Peygamberin Ali ile ilgili arzusu tahakkuk etmemişti- . Şehbenderzade Filibeli Ahmet Hilmi İslam tarihi eserinde Peygamber-i Ekrem (saa) kendinden sonra Ali (as) yerine istedi ancak ümmete bunu kabul ettiremedi ki- eğer bu miğfer değişmese idi diyor Şehbenderzade bütün dünya Müslüman olurdu demektedir. İlk görüntülerini gördüğümüzde ilk sözlerini işittiğimizde insafen ve hakken İmam ‘ dan sonra Zamanın Alisi olduğuna akli ve kalbi kabul ve tasdik gönül okşayıcı bir memnuniyet ve huzurla hâsıl oldu bizde.

İmam Humeyni azametinden hayran olunan ancak erişilmesi mümkün olmayan bir zirve gibi görünmesine rağmen Şehit İmam yüceliğini elinde büyüdüğü İmama bağlılıkla kesbeden ve elimizi uzatsak erişebilecek kadar yakın, tebessümü muhatabı her kim ise sanki hep bize tebessüm ediyormuş gibi duran nur cemali hep Rabbimizi hatırlatan ve her düştüğümüzde alimizden tutan bir müşfik baba oldu bizlere.

Şehit İmam; İmam Humeyni’ye aşkı izhar ederken kendisini yaşayan şehit yapan suikast neticesi hastanede yatarken gönlünü en çok şad eden şeyin duvarda İmam Humeyni ‘nin bir resmini görmek olduğunu ifade ediyor ve İmam’ı tam karşıdan görmek için yatağının yönünün değiştirilmesini istiyor ve İmam’a olan aşkı ifade ediyor.

Biz de Şehid İmama âşık olduk elhamdülillah. Bizde güzel cemallerine hayran ve her nasıl olsa görmeye dinlemeye müştak olduk. Kendisine aşk-ı muhabbetimiz bizi hep kendisine davet ediyordu. Konuşmalarını hayran hayran dinliyordum ve başka bir ses tarafından tercüme edilmesi de çok sevimli gelmiyordu anlamasak da kendi sesinden konuşmasını dinliyor sonra da ya tercümesini okumaya ya da dinlemeye çaba gösteriyorduk. Ağa’yı kendi güzel sesinden dinlemek ve anlayabilmek için yıllarca Farsça dersleri ile meşgul olmaya başladım, belli yaşı geçmiş olmama ve meşguliyetlere rağmen Rabbim lütfetti Ağamın hitabını kendi sesinden anlama bahtiyarlığına eriştim. Ki bir şehidin resminin kenarına not düşülen ve kimin olduğu bilinmeyen ve Ağa o şiiri okuduğunda sonunda ağladığı güzel okuyuşunu dinleme ve hem hal olma şerefine yetiştik.

ما سينه زديم بى صدا باريدند از هرچه كه دم زدیم، آنها دیدند ما مدعیان صف اول بودیم از آخر مجلس شهدا را "چیدند".

Mâ sîne zedîm bîsedâ bârîdend Biz sine vurduk , sessizce yağmur gibi yaş döktüler
Ez herçə kə dem zedîm ânhâ dîdend Her neden dem vurduk, onlar gördüler
Mâ moddeâyân-ə sef-ə evvel bûdîm Biz ön safta olduğumuz iddiasındaydık
Ez âher-ə meclîs şohedâ râ çîdend. Şehitleri meclisin sonundan seçtiler

Bütün kalbimle bütün vücudumla inandım ki Zamanın Alisidir Ayetullah El Uzman Seyyid Ali Huseyni Hamaneyi ve bu benim gönlüme çok sevgili geldi gönlüm bu inanışına çok şad oldu.

Ağa'nın kendi sesinden Eimme-i Ethar Aleyiselaam ' dan bir hadis dinledim ve kaydı var ki diğer insanlarla paylaşayım diye. Çok sayıda Ağamın konuşması ve dersi özellikle Etr-i Mandegar babından edindim ancak himmetimiz olmadı ki bunu dar çevremiz dışındaki insanlarla da en münasip veçhe ile paylaşalım. Zikrettiğim hadiste Ehlibeyt dosaları İmama (as) arz ediyorlar (burada yaklaşık manasını arz ediyorum ve eksiklerimiz için mazur görülmeyi arz ediyorum) "Ey Resulallah(saa) Evladı sizler Cenab-ı Selman hakkında sitayiş ediyorsunuz ismini yad ediyorsunuz bu teveccühe bais olan hususiyet nedir?

İmam (as) buyuruyor

"Üç hususiyet var onlardan biri Cenab-ı Selam her zaman Ali (as) 'ın hevasını öz hevasının üstüne koyardı ve.." Diğer ikisini hem hatamız çoğalmasın hem konu dağılmasın diye arz etmekten imtina ediyorum ki sözümüz zikrettiğimiz noktadadır. Allah şahittir Ağa' nın işittiğim her fermayışı hem aklıma hem kalbime o kadar güzel geliyordu ki o güne kadar kendi görüşümün ne olduğunun nasıl olduğunun hiçbir önemi kalmıyordu ve Allah şahittir Ağanın beyanının kendi görüşümün üstünde tutulması işi bana o kadar sevimli geliyordu ki hatta çok sevindiğim mutabık görüşlerimden daha çok mesrur oluyordum. Niye çünkü İcimden diyordum ki Allah sana hamd olsun bana öyle yüce bir önder nasip ettin ki Aziz Ağamın emrini duyduktan sonra biliyorum ki bu senin emrindir ve senin emrine Ağamın vesilesi ile itaat ediyorum. Beni Aziz Ağamın hürmetine bağışla.

Bu güne kadar Ağaya olan itirazları ithamları cevaplama cehdinde olduk. Bir uzun konuşmanın sonunda muhatabımıza arz ettim ki " Eğer hürmeti vacip olanların hürmetini korursak hürmetimiz korunacak değilse bizim de hürmetimiz olmayacak"

Gönlüm sadece uzaktan görüntüsü ve sesiyle yetinmedi yıllarca yol aradım yakından kutlu nefesinin ısıttığı havayı teneffüs edeyim diye. Kendisine medyun-u şükran ve duacıyım bir azizimiz vesile oldu Ağamın imametinde namaz kıldık. Yakından sesini duyduk ancak şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemediğim biz hazır cemaate Ağanın selamından sonra kendime geldim ki nasıl ağlamadan ser-u seda eylemeden durmuşum anlayamadan zaman geçmiş gitmişti.

Bazen okuduklarımızı tekrar tekrar okumamız gerektiğini anladım bazen okuduğumuz şeyler içinde ne kadar çok şey kaçırdığımızı anladım epey geç oldu ama anladım. Hacı Kasım

Süleymani ki -el hak zamanın Malik-ul Eşteri durumundaydı. – Şehadetinden önce kendisine Ağanın Zülfikar nişanı verdiği merasimde Şehit Süleymani için ettiği duayı işittim ve Allah şahit çok da korktum endişelendim. Zira Ağa Kasım Süleymani için şehadet duası etti. Sonra en habis şeytanperest katiller tarafından Hacı Kasımın şehit edilmesi ile Ağanın mübarek kalbi dağlandı. Şehid Serdarın Cenaze namazını kıldırırken Ağa o güne kadar arzusu olan ve defalarca dile getirdiği şehadet arzusunu cenaze namazına iştirak eden azim cemaatin huzurunda Ya Mevla diye Rabbil Âlemin olan Allah’ tan niyaz eyledi.

Daha önce İmam Ali Aleyhi Selam Emir-i Kelam’ın Malik Eşteri Mısır’a vali tayin ettiği zaman Vefadar dostuna sadık askerine yazdığı emir nameyi bir çok farklı kaynaktan okumuştum. Son olarak Diyanet Yayınlarının neşrettiği Merhum Mehmet Akif ERSOY ‘un çevirisini yapmış olduğu örneği yeniden okuma fırsatı buldum.

Şunu belirtmeliyim ki Mehmed Akif’in çevirisini yapmış olduğu bu metin İngiliz Angilikan Kilisesinin Osmanlı’ dan cevaplarını talep ettiği İslam hakkındaki sualler nedeniyle hazırlanmıştır.

Emir El Mu’minin Aleyhi Selam Emir-i Kelam Emirnamenin sonunda şöyle buyurmaktadır.

“Artık Cenab-ı Hakk’ın sia-i rahmetinden ve bütün talepleri muhit olan azamet-i Kudretinden dilerim ki; Rızâ-yı İlahisi veçhile ibâd arasında senâ-yı cemîl ve bilâd içinde âsâr-ı hayır ibkâsı için vüs’atımız yettiği kadar çalışmaya seni de beni de muvaffak etsin; hakkımızdaki ni’metini itmâm keremini taz’îf ve **sana da bana da saâdetle şehâdetle can vermek müvesser eylesin.** Bizim niyâzımız Allah’adır. Ve’s-Selâmu alâ Resûlillah...”

Bu mustecab duayı idrak ettikten sonra Ağa’nın duası ve Hacı Kasım’ ın şehadetini hatırladım. Anladım ki Babası Ali Murteza gibi Ağa şehit olacak. Ancak bunu ne bir kimseye ne de kendime açamadım. Sürekli olan ve bu şekilde de bir şiddetli hasrete dönüşen Ağa’yı görebilme arzum beni sürekli İran topraklarına ser zemini azm-u iradeye doğru çekiyordu. En uzun süren ziyaret seferlerimden birini Rabbin nasib eyledi. Bu ziyarette Baba’ mız ümmetin babası İmam Ali (as) baba niyetine ziyaret ettim . Kerbela, Kazımeyn, Samarra, Kum, Meşhed, Şah Abdulazim ve Herem-i Mutehher-i İmam Humeyni ziyaretleri nasip oldu. Her mübarek mekanda Selamlarımın sonu Esselamu Aleyke Ya Ruhullah Esselamu Aleyke Ya Ruhullah ... oluyordu. Dualarım “İlahi İmam Humeyni’ nin yüce Ruhuna selam eyle makamını yücelt ve şefaatinizi bize de nasip et. Aziz Rehberimizin bereketli ömrüne benim bu kıymetsiz ömrümü hatta o Azizin ömrünün bir tek dakikasına benim tamam ömrümü feda eyle ve zaferi ile gözümüzü aydı eyle.” Bu dualar seferden sonra da devam ederken bir seher vakti Ağanın şehadet haberiyle düştüm bir boşluğa. Evet, bitab düşmüştüm ve kendimi tutamıyordum bu hal o kadar oldu ki garip annem halimden endişe etmeye başlamıştı teselli etmeye çalışıyordu. Şeytanperestlerin kibirleri ve Ağanın aşıklarının ahu naleleri yakarken içimizi Şehid Komutan Seyyid Hasan Nasrallah’ ın nurani sesi yetiştirdi imdadım.

“NANTASİR NANTASİR NUŞHED NANTASİR”

Ağanın elini öpmek istediğim zamanlarda da öyle olmuştu. Rüya âleminde bir küçük ahşap mescideyim Hanımlar mahfili olan yarım kat olan ikinci katına çıkıyorum ve Ağa yüzü kibleye arkası benim geldiğim kapıya dönük bağdaş kurmuş şekilde oturmuş Şehit Seyyid Hasan Nasrallah da ağanın sol tarafında namaz kılar şekilde oturmuş girişim biraz soldan ve Ağanın sol taraftan cemalini görür şekilde Seyyidim bana baktı Ağanın elini tutarak biraz kaldırdı ve bana döndü vücuduyla da eşlik ederek “gel gel öp elini Rehberinin” işaret ya sözüyle davet etti beni.

Evet, Ağam arzusuna kavuşmuştu Rabbine doğru yücelikler zirvesine uruc etmişti. En büyük tesellimiz başta Şerafet, Necabet ve İzzet yurdu İran'ın aziz evlatlarının hem cephe hem meydanlarda öpülesi ayaklarının sarsılmaz duruşlarına ve bütün dünyada temiz insanların Ağamın pak kanının bereketine temayülleri olmuştur ki inşallah yakın zamanda İslam –Arap diyarlarında derinden gelen başları yüceltecek ve düşmanı zelil edecek tezahürlerini göreceğiz inşallah Rehberliğinde Seyyid Mucteba Hüseyini Humeyni' nin.

Özellikle İmam-ı Şehid için “Ağa” kelimesini kullanmamın bir sebebi var. Biz herhangi bir araca binip yola çıkacağımız zaman “Allah Ekber Humeyni Rehber “ şiarını tekrar tekrar söyle ve o Mübarek ismin bereketin bibela olmayı Allah' tan dilerdik. 2016 Senesi idi güzel bir gece rüya âleminde yine bir araca bindik ve adet olduğu üzere şiarımızı söylemeye başladık. O aracı bir muhterem Âlimimiz kullanıyordu şoför mahallinde oturmuştu biz bu şiarı söyleyince bize dönerek dedi ki “ AĞA diyor ki bundan sonra Hamanei Rehber desinler” . Ben de o günden sonra emre itaeten “Hamaney Rehber” şeklinde şiarı sesli ya da sessiz söylüyordum. Bu emirde muhterem alimimiz AĞA tabirini kullandığı için çok da gönlüme sevimli gelen bu tabiri kullanmaya başladım inşallah muhabbetten kaynaklanan bu ifademiz edep eksikliği sayılmasın.

Son seferlerimizin miğferi “bir daha fırsat bulamayabilirim” korku ve kaygısı ile Ağayı dünya gözü ile görmek mümkün olduğunca yakını ile şereflemek ve asıl önemlisi Allah indinde hakir ve günahkâr nefsimiz için şefaathçi olsun diye İmamımıza beyat etmekte. Daha önceki İmam Humeyni' yi anma merasimde Herem-i Mutahherin dâhilinde bulunamamış ancak Haremin eyvanında ekranlardan Ağayı izlemek, dinlemek durumunda kalmıştık. Ancak bu defa Allah'ın yardımı ile Haremin içinden Ağayı dinlemek ve bir şekilde beyatımızı arz etmek arzusundaydık. Bir gün önceden Tahrana geldim ve İmamı-ı Rahil ' in Harem-i Mutahharine varid oldum ziyaret selamlama dua tefekkürle geçen zamandan sonra akşam oldu ve saat 24 00 civarında her kesin Harem dışına çıkması hususunda talimat verildi. Her kes çıktı ben de çıktım ancak uzaklaşmak ta istemiyordum zira izdiham sebebi ile Ağamın konuşması sırasında Haremin dışında kalma kaygısı taşıyordum. Haremin dış eyvanında geceleme için bir yerler aramaya başladım hava soğuk ve rüzgârlıydı üzerime ilave şeyler giyerek çalılıkları siper edip bir yerde istirahat etmeye çalışıyordum. Tam uygun bir yerler bulduğumu düşündüğüm sırada görevli olan genç askerlerin devriyesinde gözlerime ışık tutarak beni bulduğum yerden aldılar. Sorgu sualden sonra garibanlığımı bakarak olsa gerek bana başka bir yer göstererek oradan uzaklaşmamı söylediler ve ilave bir tedbir de uygulamadılar. Sonra görevlilerin çadırlarının olduğu yerlerde çadırlarda yer aradık ancak normal olarak bulamadık. Nihayetinde sabaha doğru az miktarda insanın eğleştiği bir yerde sabahlayacak bir alan bulduk. Sabah namazını kılıp harekete geçtik ta Hareme dâhil olalım epey bir süre kontrol noktalarında sıra bekledikten sonra Hareme dâhil olmaya muvaffak olduk. Hz. Masume (sa) Heremine girişte izin-i vurud tablosunda yazılı Ayeti Şerife hürmetine "...Rabbi edhılñî mudhale sıdkın ve ahricñî muhrace sıdkın vec'al lî min ledunke sultânen nasîrâ."

Harenin içinde izdiham vardı neredeyse sadece namaz kılar halde oturabiliyorduk. Ağa gönülleri coşturan gelişi ile görüldüğünde herkes ayaktaydı hatta bazılarımızın ayakları yerden kesilir gibiydi. Hikmet dolu hitabeti nihayet bulduğunda bizleri selamlayıp hitap ettiği mahalden çıkışa yönelince bir büyük insan dalgası şiarlar eşliğinde bizleri öne doğru sürükledi bu hareketlilikte meclisin son kısımlarında bir boş alan ve önlere doğru ağır bir izdiham oluştu. Ağa insanların bu yönelişleri ve çağrılarına karşı tekrar döndü bizlere ve öpmek dünya arzum olan mübarek eliyle bizleri selamlamaya başladı. Niyetim beyat ve beyatımın izharı olduğu için boşluk oluşan alana koştum ve her ziyaretimde bana eşlik eden kefiyemi elime alarak gücüm yettiğince yukarılara defalarca savurmaya ve şiar söylemeye başladım ki hala o gün Ağama

hangi sözler arz ettiğimi bilmiyorum ancak Ağamı gördüm tekrar döndü ve bizleri selamladı. Ümidim o ki Ağam beni gördü Rabbim bağlılık niyetimi Ağama ulaştırmış olsun inşallah. Tam olarak 12 Gün Cenginden 9 gün önceydi. Ceng başladığında Tahranda bulunuyordum ki Şerefli Şehitlerimizin haberleri gelmeye başladı. Ağamızı bir süre görmedik ve nihayetine İmam Humeyni Hüseyinisi'nde eza meclisinde görmekle bütün Ağanın âşıkları gibi şükür secdeleri ile Rabbimize şükrettik.

Aynı sene Erbein ziyareti nasip oldu ve daha önce bizler için Ağamın nur cemalinin resimleri ile yürümek bazı zorluklar içermiştir muhtemel sıkıntıları göze alarak Ağamın çok güzel bir resmini günahkâr boynumuza asarak yürüdük ancak bu defa bize zorluk sebebi olabilir kaygısı taşıdığımız Ağamın güzel resmi bizim için imtiyaz vesilesi oldu. Kerbela yolcuları Ağaya saygı ve muhabbetten biz selam veriyor ikramda daha çok ısrar ediyor Ağamın Resmini benim yüzümü öpüyorlardı. Bu imtiyaz Mesir-i Kerbela boyunca devam etti hatta çok izdihamın olduğu Beyn ul Haremeyn'de çok daha büyük imtiyaz oldu bize. Görevliler ihtiram ediyor ön sıralara alıyordu beni. Zorluklarımızı Ağa'nın bereketi ile aşıyorduk yine Seyyid Ali tuttu elimizden diyorduk.

Bu Erbein ziyareti içinde bizim için şeref sayılan bir hadise vuku buldu. Daha önce konuşmalarından Ebu Mehdi Mühendis ile birlikte namazlarından, Ağamın huzurunda Ağayı Ayakta dinlediğinden tanıdığımız Seyyid Haşim Haydari ile müşerref olduk. İlk baktığı şey Ağamın güzel fotoğrafı oldu ne güzel dedi. Elini öpmek istedim izin vermedi ısrar ettim mübarek yüzünden öpebileceğimi söyledi ve eli sadece Ağamın eli öpülür dedi. Yüzünden de istemese de mübarek elinden de öptüm duasına talip olduğumuzu beyanla yük olmamak için iznini almış olduk. Sonradan müşerref olduğumuz çadırda hizmet eden kardeşimiz Seyyid Haşim ' in mezkûr Erbein ziyaretini Ağa'nın niyabetine yaptığını öğrendim.

Ağa'nın ayrılığı kaygısı ve niyabeten ziyaret bahsi beni bir kere daha Necefe baba evine Kufe'ye Kerbela Kazımeyn ve Samarra'ya çekti. Bilmiyorum niyabeten ziyarette vekilin sahibten izin alması şart mı ancak ben Ağamın niyabeti niyetin sefere çıktım. Ağam hakkında güzel şeyler göreyim diye geceleri Mübarek Haremlerde kaldım tevessül eyledim. Kazımeyn'de İmam Kazım (as) ve İmam Cevad (as) Mübarek haremlerinde uykuya gittim ve Emir El Mu'minin Aleyhi Selam Emir-i Kelam hanesinde olduğumu gördüm. İmam (as)' ın iki erkek evladı dünyaya gelmiş idi arka arkaya insanlar tekbir getiriyordu ben de kendimi hane halkından olduğum hissindeydim ve İmam Aleyhi Selamın ikinci erkek evladının yüzünü gördüm ve yüksek sesle tekbir getirmeye başladım uyandım o tekbirin lezzeti hala dudaklarımdaydı. Şükrettim Rabbime ve Meşhed'de Ağamın selametine kurban vermek için nezrettim. Memlekete döndükten sonra bir vesile biletlerimi aldım hazırlık yaptım annemin izni için zemin yapıyordum ki melun şeytanperest düşman İran' a Ağama hamle etti. **“NANTASİR NANTASİR NUŞHED NANTASİR”**

Rabbime şükürler olsun Ağamı kendi hitabından büyük ölçüde anlayacak duruma gelmiştik. Her konuşmasını her yazdığını okuma çabasıydım bu gün daha fazla böyleyim. Benim nakıs anlayışım bile Ağamın yüceliğini idrak edebiliyordu ve ben bu yüceliğin çevremize yetiştirilmesi için sayu gayret diyemesek de bir temenni içinde bulunuyordum. Bu temennimi bu işi yapacak beylerimize efendilerimize arz etmeye çalışıyorduk ancak müspet netice alamadık ta ki Ağa şehadete yetişene kadar . Şehadetinden sonra İlahi bir hazine olan hitabetlerinden kısa bölümler görmeye başladık. İlahi hazineler ve akla yol gösteren gönül alıcı numunelerdir o konuşmalar. Zira Kur'an dan Peygamber'den Ali'den Hasan'dan Hüseyin'den Hüseyin'in evlatları İmamlar'dan gelmektedir o sözler. Ve kulakları İmam-1

Zaman (af) mübarek dudaklarına taraf ve meyyal dökülecek inci tanelerini almayı bekleyen gönülden ve dudaklardan dökülmektedir.

Uzun süren düşünce kitaplarını tetkik ve okumalarımız neticesi belli şeyleri kavrama endişemiz oluştu ancak dönüp baktığımda insanları anlama hususunda eksik olduğumu görüyordum. Bu konuda roman okumaya karar vermiş ve batı klasiklerinden bazılarını da seçmişim. Tam o sıralarda Ağanın Victor Hugo hakkında sitayişkâr beyanına şahit oldum ve hemen okuma listemi değiştirdim. Victor Hugo birinci sıradaydı artık. Okumalarım devam ettikçe çok zevk alarak öğrenmeye de başlıyor belli insan gruplarını daha iyi tanımaya başlıyordum. Bütün bunlarla birlikte benim gibi batılı bir üniversitede müspet bilimlerden mühendislik okumuş belli düşünceleri okuma çabasında olmuş birinin İslam İlminin Arifi Hekimi Ağanın ne kadar gerisinde kaldığımı anlıyordum batı edebiyatını okuma ve anlama hususunda. Fikri yüceliği ve okuma dakikliği kendimi kendimden utandırıyor ancak Aşam ile iftihar etmek şerefine eriştiyordu.

Allah şahittir bu güne kadar işittiğim hiçbir sözü yoktur ki tamam aklım ve kalbimle kabul makamında olmayayım ve bu kabulün beni sevince boğmuş olmasın.

Büyük âlimlerimizin kitaplarından Tevhit okumaya başladık bir süre ve Ağdan tevhit babında birkaç cümle işittim. Bütün çabalarımın üstündeydi.

“Tevhit yani Allah ile bakmak ...”

Ben şahidim ki idrakime ulaşan bu azamette bir alim (Humeyni Müstesna) müşahede etmedik Masum İmamlar’ dan bu yana.

"Ümmetimin âlimleri, İsmailoğlularının peygamberleri gibidir." Hadisi Şerifi teşmil edilecek ise İmam Humeyni ve İmam Hamaney değilse bu âlimler kim olabilir.

Yanlış anlaşılmayı önlemek için arz ediyorum inancım odur ki; Allah İndinde En yüce makam Hilkatın İlk Nuru Peygamber-i Ekrem(saa) ve Peygamberden Sonra Aynı nurdan Halk edilen Ali İbni Ebu Talip Aleyhi Selamdır. Sonra Ehli Beyt-i Mustafa ve bütün Enbiya. Tarih Yüce şahsiyetlerin bereketli hayatlarını bizlere ulaştırmaktadır. Cereyan eden hadiseleri düşmanlarının kudretlerini mücadelelerini.

Allah şahit ki Humeyni-i Kebire nasip olan Yaran Peygamberi Ekrem e veya Ali Mürteza’ya nasip olmadı.

Ali Yenilmez Aslan Esedullah idi. Ali Meydana çıktığında Aliye yenilgi yoktur hatta Ağanın tabiri ile Ali Uhud savaşında da yenilmedi Ali, muzaffer idi.

Ancak bu azamette olan İmam Ordunun içinde ve orduya vurun dedi vurmadılar durun dedi durmadılar yürüyün dedi yürümediler. İmam Malikin Şehadeti sonrası bu insanları “ Erkeğe benzeyen erkekler . “ yakın anlamı olan hitapları ile tenkit etmişti.

Ancak İnkılap günlerinde tağut arkasındaki şeytanperestler ve Siyonistler ile müminlerin üzerine ölüm yağdırıyor iken ve İmam binlerce kilometre uzakta bulunuyor iken ve müminleri en büyük silahları irade ve imanları durumunda elleri boş iken İmam buyurdu yürüyün yürüdüler şehit oldular toprağa düştüler durmadılar dönmediler şehit kardeşlerinin naaşlarının üzerinden geçerek yürüdüler. Yol kenarlarındaki oluklardan akan kanla kırmızıya boyandılar ama ne

durdular ne döndüler. Bu gün bu yürüyüş devam ediyor en aziz olanlar canlarını feda ettiler. Fedakârlık elbet İran topraklarının bir ayrılmaz özelliğidir mukavemette öyle ancak Humeyni ve Hamaney o güzelliklere süs oldular.

Hiç biz zaman mazlumlara bu kadar kudretli olmadılar zalim karşısında tarih boyunca. Hüseyin'in perçemi ve Hamaney'in Pak kamı ile bütün dünyada gönülleri titretiyor arz da zelzeleler meydana getiriyor. Bu kesafette düşman ki tarihin bütün kötülüklerini kendilerinde cem etmiş gibi günahlar irtikap ediyorlar. Sahip oldukları silahlar yok etme, aldatma ifsat etmek inkâr etmek araç gereçleri şimdiye kadarki zalimlerin hiç birinde olmamıştır. Kullandıkları sihir ve büyüler Mısır ve Babil'dekilerden daha az tesirli değil. Ancak Sahibimiz Mevlamız için şiirde söylenen “ Onda yedullah eli var min yedi beyzaya değer...” ifadesi Ağamızın ve inkılabın sahibin kudretine güzel işarettir.

Bu güne kadar her sözü duruşu görünüşü ile beni adam etmeye matuf numunelerin en kıymetlilerinden olan Ağamın zıddına olanlarla mücadelemiz vardı mücadele devam edecek. Ağa'nın muarızaları düşmanları bilsinler ki onlar sadece ve sadece şeytani figür Tramp ve bebek katili Siyonist Netenyahu tairesidirler. İnşallah hem bu dünyada hem ahirette herkes sevdiği ile olacaktır.

Biz Seyyid Aliyi sevdik ebede kadar.

Nur cemalini sevdik sözsüz,

İmamına itaatini sevdik şeksiz,

Düşmana mukavemetini sevdik korkusuz,

Allaha ibadetini sevdik riyasız,

İmam-ı Zaman'a Selamını sevdik fasılasız,

Şehit çocuklarına ve gazilere şefkatini sevdik minnetsiz,

Hitabetini sevdik eksiksiz,

Ümmete muhabbetini sevdik nihayetsiz,

Devamlılığını sevdik yorgunluksuz,

Allaha tevekkülünü sevdik tereddütsüz,

Halka can yandırışını sevdik gösterişsiz,

Tevazuunu sevdik düşkünlüksüz,

Doğruluğunu ve sıdkını sevdik hilafsız,

İmanının tezahürünü sevdik şüphesiz,

İzanını ve izahını sevdik müphemersiz,

Selamını sevdik biselamsız

Selam olsun zatına nefsine yüce ruhuna pak peykerine geçen gün bu an gelen gün ta ebed.

Zorluklar büyük kurbanlar büyük ancak Ağanın ifadesi ile gerek mümin muhkem olsun dağlar yıkan fırtınalar mümin kalbi yıkamasın.

Azizlerimiz (canım ruhum babam anam feda olsun) Ruhullah ve Ruhullah Velayeti Fakih idiler. Yani en temiz gönüllü Allaha en yakın kişinin İnsanların sevk ve idaresi ile mesul ve meşgul olması. Yani gönlü abad olanların insanlığı idare etmesi Ağanın ifadesi ile eğer böyle olursa dünya şirin dünya olur değilse karar vericiler, uygulayıcılar hareket önderleri gönlü çirkin ve günahkârlardan oluşuyorsa o dünya şirin dünya olmayacak insan için o hayat acı hayat olacak.

Eski filozoflardan beri insanıyet bu sorunun cevabını aramış. İnsanları kim yönetmelidir saadet kimlerim yönetimi altında mümkün olur. Eflatun, Sokrates, Aristo Farabi özellikle Farabi'nin tarif ve tanımları İmametın filozof dilinde ifadesi gibidir. Medine tül Fazılada Farabi Fazıl Şehri reisi hakkında diyor ki; Önce Reis (İmam) vücuda gelir kalbin vücuda nispeti gibi cemiyet Fazıl Şehrin Reisi etrafında şekil alır. Fazıl Şehrin Reisleri arasında 300 yıl geçse bile onların kararları işleri bir birinin aynıdır.

Velayeti Fakih en temiz insanların kaçınılmaz olarak gerekliliğini ve iktidarlarını sağlam delillere bağlayan nazari ve hayat içinde cari eden icrai bir düşünüş ve ameldir ki bütün insanlık vekilin yerine sahip gelene kadar buna mutlak ihtiyaç içindedir. Nasıl mı? Kokuşmuş şeytanperest kara gönüllü insanların ürettiği uyguladığı insanlığa dayattığı kokuşmuş garp temeddünü bunca katliam sömürü zulm ve sitemden elde ettikleri bunca zenginlik ve hayatı kolaylaştıran alet edevattan sonra numune şahsiyet olarak Trump gibi birini çıkarabilmiştir bunun dahası yok kesavetin son noktası.

Buna mukabil İslam mektebi ve Velayeti Fakih fikri Şehid İmam Hamaneyi çıkarmıştır ki makamını anlamakta bile bizler aciziz belki gelecek günlerde kadirşinas insanlar temcit edecekler yüce şahsiyetini diğeri ile arasında cennet ile cehennem kadar fark vardır. Bu şekilde Şehid İmam kelimenin tam manası ile bütün insanlık için Ayetullah'tır.

Ağanın 250 yaşında insan bu günden o güne en münasip idareci hakkında verilmiş cevaptır. Ağanın onbeşli yaşlarda Büyük Şehid Nevvab Safavi yi Meşhed-i Mukaddeste ilk gördüğü gün kendisinin idararak ettiğini beyan ettiği cihad-ı fi sebilillah şehadetine kadar kesintisiz ve her veçhesi ile devam etmiştir.

Bu gayret Kerbela da Aşura Günü İmam Hüseyin Aleyhi Selamın Hel min nasir yensuruni çağrısına bu günden verilmiş kıpkızıl hayat bahşeden cevaptır.